

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny zł	Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny zł
53.	Kierownik okręgowej przychodni lekarskiej kolei państwowych	500	55.	Kierownik obwodowej przychodni lekarskiej kolei państwowych, składnicy sanitarnej kolei państwowych	250
54.	Kierownik (inspektor sanitarny) stacji sanitarnej kolei państwowych	300	56.	Kierownik rejonowej przychodni lekarskiej kolei państwowych	150
			57.	Kierownik przychodni przy zakładach pracy kolei państwowych	150

230

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 października 1954 r.

w sprawie powołania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

Na podstawie art. 14 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się obwodowe i wojewódzkie komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia (KIZ).

§ 2. 1. Do zakresu działania obwodowej komisji do spraw inwalidztwa i zatrudnienia (obwodowa KIZ) należy:

- 1) ustalanie utraty zdolności do pracy i określanie odpowiedniej grupy inwalidów,
- 2) ustalanie daty powstania inwalidztwa w przypadkach, gdy od tego zależy stwierdzenie prawa do renty,
- 3) ustalanie związku przyczynowego inwalidztwa lub śmierci z wypadkiem w zatrudnieniu lub chorobą zawodową,
- 4) ustalanie związku przyczynowego inwalidztwa oraz śmierci inwalidy ze służbą wojskową,
- 5) kierowanie na leczenie,
- 6) ustalanie wskazań i przeciwwskazań odnośnie do warunków pracy, w których inwalida może być zatrudniony.

2. Do zakresu działania obwodowej KIZ należy również orzekanie o niezdolności do pracy osób ubiegających się o świadczenia na podstawie Karty Górnika lub przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym członków zespołów formujących szkło.

3. Minister Pracy i Opieki Społecznej może na okres przejściowy zlecić KIZ orzekanie w sprawach związku przyczynowego utraty zdolności zarobkowej ze służbą wojskową u inwalidów wojskowych, którzy zostali zwolnieni z wojska przed dniem 1 lipca 1954 r. Sprawy te rozpatruje się na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 3. Do zakresu działania wojewódzkiej komisji do spraw inwalidztwa i zatrudnienia (wojewódzka KIZ) należy rozstrzygnięcie odwołań od orzeczeń obwodowych KIZ.

§ 4. 1. Skierowania do zbadania przez KIZ wydają właściwe organy przyznające zaopatrzenie po ustaleniu, że są spełnione wszystkie inne warunki, wymagane przez odpowiednie przepisy do uzyskania prawa do renty.

2. Do skierowania powinny być dołączone dowody leczenia i wyniki badań pomocniczych, jeżeli były przeprowadzane.

3. Prezydium rady narodowej może skierować do zbadania przez KIZ osoby nie mające żadnego tytułu do zaopatrzenia.

4. Organy wymienione w ust. 1 mogą skierować zainteresowanego do społecznego zakładu służby zdrowia w celu uzyskania zaświadczenia o stanie zdrowia albo przeprowadzenia badań pomocniczych.

§ 5. Od orzeczenia obwodowej KIZ przysługuje zainteresowanemu prawo odwołania się w ciągu 14 dni do wojewódzkiej KIZ.

§ 6. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) może w ciągu 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia obwodowej KIZ podnieść zarzut wadliwości orzeczenia i przekazać sprawę do rozstrzygnięcia wojewódzkiej KIZ.

§ 7. Orzeczenie wojewódzkiej KIZ jest ostateczne.

§ 8. Orzeczenie KIZ w zakresie wskazań i przeciwwskazań odnośnie do warunków pracy, w których inwalida może być zatrudniony, jest wiążące dla zakładu pracy, do którego inwalida został skierowany przez prezydium rady narodowej.

§ 9. Koszty utrzymania KIZ, wynagrodzenia ich członków oraz postępowania pokrywane są z budżetu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 10. Zakłady społeczne służby zdrowia obowiązane są udzielać KIZ potrzebnych pomieszczeń oraz wszelkiej pomocy w zakresie ich działalności, jeżeli w inny sposób nie można zapewnić KIZ warunków do wykonywania ich zadań.

§ 11. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia określa skład organizacji, tryb postępowania oraz zasady wynagradzania członków KIZ.

§ 12. Nadzór nad działalnością KIZ sprawuje Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 13. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1954 r. z tym zastrzeżeniem, że przepis § 4 ust. 3 wchodzi w życie w terminie, który oznaczy Minister Pracy i Opieki Społecznej, a przepis § 6 wchodzi w życie w terminie, który oznaczy Prezes Rady Ministrów.

2. Do czasu oznaczenia przez Prezesa Rady Ministrów terminu, o którym mowa w ust. 1, uprawnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) określone w § 6 przysługują Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

231

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 3 sierpnia 1954 r.

w sprawie powoływania lekarzy na doksztalcanie zawodowe.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327 i 334 oraz z 1951 r. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. Doksztalcanie zawodowe lekarzy jest prowadzone centralnie przez Instytut Doskonalenia i Specjalizacji Kadr Lekarskich oraz na terenie poszczególnych województw — przez wydziały zdrowia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

§ 2. 1. Na doksztalcanie zawodowe prowadzone przez Instytut Doskonalenia i Specjalizacji Kadr Lekarskich powołuje lekarzy Minister Zdrowia na wniosek wydziałów zdrowia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi), w których lekarze ci są zarejestrowani.

2. Na doksztalcanie zawodowe prowadzone na terenie województw powołują lekarzy wydziały zdrowia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi), w których lekarze ci są zarejestrowani.

§ 3. 1. Wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) przygotowuje wnioski o powołanie na doksztalcanie (§ 2 ust. 1) oraz wydaje decyzje o powołaniu na doksztalcanie (§ 2 ust. 2) po wysłuchaniu opinii przewodniczącego zespołu specjalistów wojewódzkich, stosownie do planu doksztalcania zawodowego lekarzy (centralnego lub ustalonego dla danego województwa).

2. Lekarze, zatrudnieni w zakładach lub instytucjach podległych Ministrowi Kolei albo zatrudnieni dodatkowo w zakładach lub instytucjach podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego, mogą być powołani na doksztalcanie zawodowe po uzyskaniu zgody ich przełożonych.

§ 4. 1. Lekarze powołani na doksztalcanie zawodowe otrzymują z wydziału zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi) imienne skierowanie, które powinno zawierać w szczególności określenie rodzaju, czasu i miejsca doksztalcania.

2. Skierowanie powinno być doręczone lekarzowi powołanemu na doksztalcanie oraz zakładom i instytucjom, w których jest on zatrudniony, co najmniej na miesiąc przed dniem rozpoczęcia doksztalcania. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach termin doręczenia skierowania może być skrócony do 2 tygodni.

§ 5. Zakłady i instytucje zatrudniające lekarza powołanego na doksztalcanie zawodowe są obowiązane:

- 1) zwolnić lekarza z pełnionych przez niego obowiązków na czas doksztalcania oraz
- 2) wypłacać mu przez czas doksztalcania wynagrodzenie wynikające z umowy o pracę (stosunku służbowego), a ponadto w przypadku, gdy lekarz bezpośrednio przed powołaniem pełnił w danym zakładzie dyżury — wynagrodzenie obliczone na podstawie średniego wynagrodzenia pobieranego z tego tytułu w okresie ostatnich trzech miesięcy przed powołaniem.

§ 6. W przypadku gdy w zakładzie jest zatrudnionych nie więcej niż dwóch lekarzy, a prawidłowe funkcjonowanie zakładu nie może być zapewnione przez rozłożenie obowiązków lekarza, powołanego na doksztalcanie zawodowe, na pozostały personel lekarski — wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) jest obowiązany zapewnić zastępstwo lekarza powołanego na doksztalcanie.

§ 7. 1. Lekarze powołani na doksztalcanie zawodowe obowiązani są do stawienia się w miejscu i czasie określonych w skierowaniu oraz do spełniania obowiązków ustalonych programem doksztalcania.

2. Przez czas odbywania doksztalcania zawodowego lekarze zachowują wszystkie uprawnienia wynikające ze stosunku pracy.

§ 8. Lekarzowi odbywającemu doksztalcanie poza miejscem zamieszkania lub wykonywania zawodu przysługuje:

- 1) w przypadku doksztalcania prowadzonego centralnie:
 - a) zakwaterowanie i wyżywienie — według norm ustalonych przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego oraz